

[Drachmann.]

draget frem, rette den bestemte Opfordring til den danske Regering: hvis der er Jordbund for fælles Føling i handelspolitisk Henseende og i handelspolitisk Orientering, indre og ydre, i andre nordiske Lande, da at tage Initiativet for en saadan Forberedelse af Krigen for at værne Freden, og kan dette ikke ske indenfor Oslo-Konventionens Rammer, saa maa det ske udenfor, saa maa det ske indenfor det traditionelle, det os alle værdifulde almindelige nordiske Samarbejdes Rammer, hvilket jeg er ganske sikker paa vil blive forstaaet fra alle andre Sider i Norden i dette Øjeblik. Vi har endnu i Norden Verdenskrigens Lære at bygge paa. Lad os denne Gang undgaa alle de kostbare Fejl, der prægede Tiden under Verdenskrigen og den dyre Ventetid, medens andre handlede, og lad os bygge paa de handelspolitiske Linier, som man den Gang naaede at faa fastlagt gennem Fejltagelser, gennem den lange Ventetid, jeg omtalte, og gennem et møjsommeligt Arbejde, hvor Prestige- og Kompetencehensyn, spillede deres store Rolle, og som førte til store og gode Resultater i Krigens sidste vanskelige Periode, og som man fra alle Sider i Norden den Gang vedtog, oven i Købet vedtog i Konventioner og i Love, at ville følge, naar Skyerne næste Gang trak sammen. Jeg skulde mene, at Skyerne nu er tætte nok, til at Tiden for en saadan nordisk Føling paa disse Omraader maatte være inde.

Udenrigsministeren (P. Munch): De Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Drachmann nu gjorde med Hensyn til Genève-Arbejdet, gode og onde Kræfter o. s. v., tør jeg maaske henregne til den mindre betydningsfulde Del af det ærede Medlems Udtalelser, og jeg tror ikke, de giver Anledning til anden Bemærkning fra min Side end, at denne Diskussion forleden Dag om gode og onde Kræfter ikke beroede paa nogen saadan Opstilling fra min Side, men var fremkaldt ved en saadan Inddeling af Kræfterne paa Jorden fra andre Medlemmers Side, hvor man, om jeg saa maa sige, stillede mig paa de gode Kræfters Side og hævdede, at jeg led Nederlag, hver Gang de daarlige Kræfter sejrede. Men det har naturligvis mindre Betydning. Det er den Slags Ting, man kan sige til

hinanden her, men som ikke kan antages at have større Betydning for de praktisk forekommende Begivenheder.

I det, det ærede Medlem i øvrigt sagde, var der i selve Opfattelsen af den almindelige foreliggende Situation maaske ikke nogen afgørende Forskel mellem hans Betragtninger og de Betragtninger, jeg forleden Dag gjorde gældende. Hans Skildring af de almindelige Vilkaar mindede mig meget om det, jeg selv har sagt. Der er dog enkelte Punkter, hvor det forekommer mig, at det ærede Medlem fremhævede nogle Betragtninger, som ikke kan siges at være holdbare. Det ærede Medlem talte om den Voldgift i Spørgsmaalet om Toldkontingenter overfor Tyskland, som man tidligere har ønsket fra det konservative Folkepartis Side. Jeg maa tilstaa, at jeg ved ikke, hvad man skulde have opnaaet ved en saadan Voldgift, som ikke er opnaaet ved den Fremgangsmaade, der nu er anvendt, ja, som er opnaaet *bedre* derved, end det kunde være opnaaet ad Voldgiftens Vej. Det er ærede Medlemmer bekendt, at havde vi faaet en Sejr i en saadan Voldgiftssag, maatte vi, saafremt denne betød en virkelig Fordømmelse af det Kreaturkontingent, der var gennemført i Tyskland, have regnet med en Ophævelse af Handelstraktaten, og hvilken Fordel vi vilde have haft derved, det, maa jeg tilstaa, ser jeg ikke. Saaledes som det nu har udviklet sig, er Forholdet blevet dette, at dette Toldkontingent for Kreaturerens Vedkommende er blevet bestaaende, men jeg tror at turde understrege, at selv om den almindelige Toldforhøjelse har haft afgørende Betydning for vore Vilkaar for Udførsel, saa har det særlige Kontingent, her er Tale om, ikke været af en saadan Karakter at det er dette, der har været det afgørende. Den almindelige Forhøjelse af Toldafgifterne for Kreaturers Vedkommende i Tyskland tror jeg vi alle maa erkende vilde i alle Tilfælde have været uundgaelig, men betydningsfuldere end selve denne Forhøjelse er ganske afgjort, ganske utvivlsomt Tilbagegangen i Kødforbruget i Tyskland. Naar man paa et samlet Kødforbrug paa omkring 7 Millioner Kreaturer faar en Tilbagegang paa 10 pCt., med omkring 700 000, altsaa flere Gange overstigende vor tidligere Eksport til Tyskland, saa kan